

РЕШЕНИЕ

№ 6623

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **3340** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" чрез юрисконсулт Д.Д. против Решение № 2344/19.05.2023г., постановено по нахд № 10689/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на "Таро С Транс" ЕООД, е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата.

В касационната жалба /приложена в кнахд №7229/2023г. на АССГ/ се излагат аргументи за отмяна на решението. Твърди се неправилност на изводите на СРС, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП.

В съдебно заседание се поддържа касационната жалба. Иска се отмяна на решението по изложените в жалбата основания и потвърждаване на административния акт. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и се възразява срещу размера на заплатения адвокатски хонорар от ответника.

Ответната страна "Таро С Транс" ЕООД чрез процесуалния си представител адв.К. оспорва касационната жалба. Намира решението на СРС за правилно и законосъобразно. Представя писмен отговор и писмена защита и претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срок и от лице с обоснован правен интерес.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение, СРС е приел за установено следното: На 29.04.2021г. в 16:57 часа пътно превозно средство - товарен автомобил марка „Рено“, модел „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , категория МПС N2, с идентификационен номер на превозното средство (VIN номер) [банкова сметка], с технически допустима максимална маса 7500 кг., брой оси 2, екологична категория ЕВРО 4, без ремарке, се движил по път А-6 (автомагистрала „Европа“) в област С.-град, като при пътния участък на км. 50+427 в посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото МПС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. Нарушението е установено посредством устройство от тол секция № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

За идентифициране на субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерирала автоматично данни за собственици и притежатели на МПС, вследствие на което било установено, че собственик на заснетото превозно средство е дружеството „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД.

При тези данни бил издаден оспореният ЕФ за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата /ЗП/, с който на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД, била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

За да отмени издадения ЕФ, районният съд е приел, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП е недопустимо. И тъй като за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на АУАН и НП по реда на чл.189е и следващите от ЗДвП. Поради това съдът е приел, че издавайки обжалвания ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП, вместо да състави АУАН и последващо наказателно постановление, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което са накърнени императивни законови разпоредби, а същевременно са ограничени и правата на нарушителя да упражни правото си на защита с подаване на възражение и евентуално – оспорване на фактическите констатации на контролните органи.

Фактическата обстановка е установена правилно въз основа на събраните по делото доказателства. Фактите са анализирани, но настоящият съд не споделя изведените правни изводи.

Не са основателни доводите, че неправилно в случая отговорността е ангажирана чрез

използване на облекчения ред по чл.189ж, ал.1 от ЗДвП във вр.чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш вместо административнонаказателното производство да се образува със съставяне на АУАН. Действително съгласно разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП /ред. ДВ, бр.105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019г./ издаването на електронен фиш е предвидено само в случаите на нарушения по чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и при нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, какъвто е процесният случай. От друга страна с разпоредбата на чл.189ж, ал.7 от ЗДвП и разпоредбата на чл.167а, ал.4 от ЗДвП изрично се визират електронните фишове за нарушения на чл.179, ал.3 - ал.3б от ЗДвП. По аргумент от чл.189ж, ал.7 от ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП и предвид разпоредбите на чл.187а, ал.4 и ал.5 от ЗДвП се налага извод за допуснат законодателен пропуск в чл.189ж, ал.1 от ЗДвП /относима редакция/, който се преодолява с посочените разпоредби. Аргумент в тази насока е и изменението на разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП /Дв бр.13 от 2024г., в сила от 13.02.2024г./, с което пропускът е отстранен като изрично е посочено, че при нарушение по чл.179, ал.3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш.

Принципът на пропорционалността е част от общите принципи на съюзното право на ЕС, които държавите-членки трябва да спазват. Санкцията следва да бъде съответна на тежестта на нарушението. Съдът на Европейския съюз многократно е застъпвал позиция, според която административните или репресивните мерки не трябва да превишават това, което е необходимо за преследваните цели, като санкцията не трябва да е несъразмерна на тежестта на нарушението. За да се прецени дали определена санкция е в съответствие с принципа на пропорционалност, следва в частност да се вземат предвид вида и тежестта на нарушението, което се наказва с тази санкция, както и начина за определянето на нейния размер и това е задължение на националния съдия.

В процесния случай е приложена санкционната разпоредба на чл. 187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, която предвижда административно наказание имуществена санкция във фиксиран размер от 2500,00 лева. Тази разпоредбата противоречи на принципа на пропорционалност/съразмерност, тъй като налагането на санкция в предвидения от законодателя фиксиран размер се явява крайно непропорционална спрямо тежестта на нарушението и дължимия размер на незаплатената пътна такса. В този смисъл е и решението на Съда на Европейския съюз от 21.11.2024г. по дело С-61/23, според което в член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011г. изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на компенсаторна такса с фиксиран размер.

Предвид разпоредбата на чл.633 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК решението на СЕС по преюдициално запитване е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. При съобразяване на задължителното тълкуване на съюзното

законодателство – решение от 21.11.2024г. по дело С-61/2023г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за съразмерност по чл.9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури и следва да се отмени.

Предвид изложеното районният съд като е отменил процесният ЕФ на друго основание, като краен резултат е постановил правилно и законосъобразно решение. Наведените в касационната жалба основания за отмяна на оспореното решение са неоснователни, необосновани и недоказани и не се споделят от настоящата касационна инстанция.

С оглед изхода на делото, искането за присъждане на разноски в полза на ответника по касация е основателно. Предвид направеното от касатора възражение по чл.63д, ал.2 от ЗАНН за прекомерност на адвокатското възнаграждение, с оглед фактическата и правна сложност на казуса и предвид Решението по дело С-438/22г. на СЕС в полза на „Таро С Транс“ ЕООД следва да се присъдят разноски в размер на 400,00 лв. с ДДС. При определянето на този размер на възнаграждението съдът отчете липсата на значителна правна и фактическа сложност на делото, тъй като след постановяването на решението на Съда на ЕС по обуславящото изхода на настоящото производство дело С 61/23 основният правен спор е решен по задължителен за съда и всички правни субекти начин.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК от АПК, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2344/19.05.2023г., постановено по нахд № 10689/2022г. по описа на СРС, 105 с-в.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ [населено място] да заплати на „Таро С Т.“, ЕИК[ЕИК] сумата 400,00 лв., разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: